

VŠEOBECNÁ ÚMLUVA
o sociální bezpečnosti mezi Československem a Francií.

Jménem republiky Československé a republiky Francouzské byla sjednána tato úmluva s dodatkovou dohodou, Zvláštním a závěrečným protokolem:

VŠEOBECNÁ ÚMLUVA
o sociální bezpečnosti mezi Československem a Francií.

PRESIDENT ČESKOSLOVENSKÉ REPUBLIKY a PRESIDENT FRANCOUZSKÉ REPUBLIKY

vedeni přáním zaručiti výhody zákonných předpisů o sociální bezpečnosti, které jsou v platnosti v obou smluvních státech, osobám, pro něž platí nebo platily tyto zákonné předpisy, rozhodli se uzavřít úmluvu a jmenovali za tím účelem své zmocněnce a to:

President Československé republiky

pana Dr. Vladimíra Clementise, ministra zahraničních věcí;

pana Dr. Adolfa Hoffmeistera, velvyslance Československé republiky ve Francii;

President Francouzské republiky

pana Roberta Schumana, ministra zahraničních věcí;

pana Daniela Mayera, ministra práce a sociální bezpečnosti,

kteří, vyměnivše své plné moci a shledavše je v dobré a náležité formě, dohodli se na těchto ustanoveních:

ČÁST I.
Obecné zásady.

Čl.1

§ 1

Českoslovenští nebo francouzští státní příslušníci podléhají příslušným zákonným předpisům o sociálním zabezpečení, uvedeným v článku 2 této Úmluvy a platným v Československu nebo Francii, a požívají jejich výhod za stejných podmínek jako státní příslušníci každého z těchto států za předpokladu, že prokáží svou státní příslušnost podle právních předpisů každého ze Smluvních států.

§ 2

a) Českoslovenští nebo francouzští státní příslušníci, kteří opustí Československo, kde podléhali povinnému pojištění, aby přesídlili do Francie, a nesplňují zde podmínky stanovené pro pojistnou povinnost, mohou dobrovolně pokračovat v pojištění za stejných podmínek a ve stejné lhůtě jako pojištěnci, jejichž pojistná povinnost ve Francii zanikla.

b) U československých nebo francouzských státních příslušníků, kteří opustí Francii, kde podléhali povinnému pojištění, aby přesídlili do Československa, a nesplňují zde podmínky stanovené pro

pojistnou povinnost, bude přesídlení považováno za vážný důvod přerušení zaměstnání při posuzování otázky zachování nároků za podmínek stanovených podle československých právních předpisů.

Čl.2

§ 1

Zákonné předpisy o sociálním zabezpečení, na které se vztahuje tato Úmluva, pokud se týkají pracovníků v pracovním poměru a pracujících jim na roveň postavených, jsou:

1. v Československu:

v období od 1. ledna 1957 do 30. června 1964

a) právní předpisy o sociálním zabezpečení zaměstnanců a zabezpečení důchodců v nemoci;

b) právní předpisy o nemocenském pojištění zaměstnanců (do 30. března 1964);

c) právní předpisy o nemocenském a důchodovém pojištění členů jednotných zemědělských družstev, o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících;

d) právní předpisy o nemocenském pojištění a důchodovém zabezpečení členů výrobních družstev;

e) právní předpisy o jednotné preventivní a léčebné péči;

f) právní předpisy o přídavcích na děti.

V období po 30. červnu 1964:

a) právní předpisy o důchodovém zabezpečení pracovníků v pracovním poměru a pracujících jim na roveň postavených a o zabezpečení důchodců v nemoci;

b) právní předpisy o nemocenském pojištění zaměstnanců včetně nové úpravy dávek v mateřství provedené v předpisech o zvýšení péče o těhotné ženy a matky (od 1. dubna 1964);

c) právní předpisy o nemocenském pojištění členů výrobních družstev;

d) právní předpisy o důchodovém zabezpečení, zabezpečení v nemoci a zabezpečení matky a dítěte družstevních rolníků;

e) právní předpisy o důchodovém pojištění jednotlivě hospodařících rolníků a jiných osob samostatně hospodařících;

f) právní předpisy o jednotné preventivní a léčebné péči;

g) právní předpisy o přídavcích na děti.

Kde se v ustanoveních této Úmluvy mluví o věcných dávkách nemocenského pojištění, rozumí se tím v Československu též preventivní a léčebná péče.

2. ve Francii:

a) všeobecné zákonodárství o organizaci sociální bezpečnosti;

b) všeobecné zákonodárství o sociálním pojištění osob v nezemědělských povoláních, upravující pojištění nemocenské, invalidní, starobní, pozůstalých a pro případ mateřství;

c) zákonodárství o sociálním pojištění zaměstnanců a osob jim na roveň postavených v povoláních zemědělských, zahrnující těž riska a náklady;

d) zákonodárství o rodinných přídavcích;

e) zákonodárství o úrazové zábraně a o odškodnění pracovních úrazů a nemocí z povolání;

f) zvláštní soustavy sociální bezpečnosti, pokud se týkají riska nebo dávek, krytých zákonodárstvími, uvedenými v předešlých

odstavcích, a zejména soustava sociální bezpečnosti pro zaměstnance v dolech.

§ 2

Tato úmluva se bude vztahovati také na všechny zákonodárné nebo nařizovací akty, které změnilly či doplnily, nebo které pozmění či doplní zákonné předpisy vyjmenované v § 1 tohoto článku.

Bude se však vztahovati:

a) na akty zákonodárné nebo nařizovací, týkající se nového odvětví sociální bezpečnosti jen tehdy, dojde-li mezi smluvními státy za tím účelem k ujednání;

b) na akty zákonodárné nebo nařizovací, které rozšíří platné soustavy na nové skupiny poživatelů jen tehdy, nebude-li v tom směru námitek vlády účastněného státu, notifikovaných vládě druhého státu ve lhůtě tří měsíců od úředního vyhlášení těchto aktů.

Čl.3

§ 1

Českoslovenští nebo francouzští státní příslušníci, zaměstnaní v jednom ze smluvních států, podléhají zákonodárstvím, platným v místě jejich zaměstnání. Nevykonávají-li zaměstnání, podléhají zákonodárství platnému v místě jejich bydliště.

§ 2

Ze zásady uvedené v § 1 tohoto článku se připouštějí tyto výjimky:

a) Zaměstnanci nebo osoby jim na roveň postavené, zaměstnávání v jiném státě než ve státě svého bydliště podnikem, který má ve státě tohoto bydliště závod, podle něhož se normálně řídí místní příslušnost k pojištění, zůstávají podrobeni platnému zákonodárství ve státě svého stálého pracovního místa, pokud jejich zaměstnání na území druhého státu nepřekročí dobu dvanácti měsíců; jestliže by se toto zaměstnání prodloužilo z nepředvídatelných důvodů přes dobu původně předpokládanou a trvalo déle než dvanáct měsíců, bude možno výjimečně používat zákonodárství platného ve státě stálého pracovního místa, projeví-li s tím souhlas příslušné úřady příležitostného pracovního místa.

b) zaměstnanci nebo osoby jim na roveň postavené ve veřejných nebo soukromých dopravních podnicích jednoho ze smluvních států, zaměstnávání ve druhém smluvním státě buď přechodně nebo jako ambulantní personál, podléhají výhradně ustanovením platným ve státě, v němž podnik má své sídlo;

c) zaměstnanci nebo osoby jim na roveň postavené v úřední správní službě, vyslaní z jednoho smluvního státu do druhého, podléhají ustanovením platným ve státě, z něhož jsou vysláni.

§ 3

Nejvyšší správní úřady smluvních států mohou vzájemnou dohodou stanovit výjimky z ustanovení paragrafu 1 tohoto článku. Rovněž se mohou dohodnouti na tom, že ustanovení o výjimkách, které má na mysli paragraf 2, nebude použito v některých zvláštních případech.

Čl.4

Ustanovení paragrafu 1, článku 3 platí pro zaměstnance nebo osoby jim na roveň postavené, ať jsou kterékoliv státní příslušnosti, zaměstnané v diplomatických nebo konsulárních službách československých nebo francouzských, nebo které jsou v osobních službách úředníků těchto zastupitelských míst.

Avšak:

1. z použití tohoto článku jsou vyňati diplomatičtí a konsulární úředníci z povolání, počítajíc v to i úředníky kancelářské;
2. zaměstnanci nebo osoby jim na roveň postavené, kteří mají státní příslušnost státu zastoupeného diplomatickým nebo konsulárním místem a nejsou definitivně ustanoveni ve státě, v němž jsou zaměstnáni, mohou voliti mezi použitím zákonodárství státu, v němž pracují, a mezi použitím zákonodárství státu, jehož jsou příslušníky.

ČÁST II.

Zvláštní ustanovení.

ODDÍL 1.

Pojištění pro případ nemoci, mateřství a úmrtí.

Čl.5

Zaměstnanci a osoby jim na roveň postavené, kteří přesídlí z Francie do

Československa nebo naopak, jakož i jejich rodinní příslušníci, kteří s nimi bydlí ve společné domácnosti ve státě nového pracovního místa, mají nárok na dávky nemocenského pojištění tohoto státu, pokud:

1. byli uznáni schopnými k práci při jejich posledním příchodu na území tohoto státu;
2. byli sociálně pojištěni po svém posledním příchodu na území nového státu zaměstnání;
3. splňují podmínky, předepsané právními předpisy tohoto státu s přihlédnutím, v případě potřeby, k dobám pojištění nebo dobám náhradním, získaným podle právních předpisů druhého státu.

Doby pojištění nebo doby náhradní získané v jednom i druhém státě se však sčítají jen v tom případě, neuplynula-li od konce období pojištění ve druhém státě do začátku období pojištění na území státu nového bydliště doba delší šesti týdnů.

Čl.6

Českoslovenští nebo francouzští státní příslušníci, kteří přesídlí z jednoho smluvního státu do druhého, jakož i jejich oprávnění rodinní příslušníci, kteří s nimi bydlí ve společné domácnosti ve státě nového pracovního místa, mají nárok na dávky z pojištění pro případ mateřství v tomto státě, pokud:

1. vykonávali v tomto státě činnost zakládající pojistnou povinnost;
2. splňují podmínky předepsané pro požívání těchto dávek zákonodárstvím státu jejich nového pracovního místa s přihlédnutím k době pojištění ve státě, který opouštějí, a k pozdější době pojištění ve státě jejich nového pracovního místa.

Čl.7

Českoslovenští nebo francouzští státní příslušníci, kteří přesídlí z jednoho smluvního státu do druhého, budou mít nárok na dávky v případě úmrtí na základě zákonodárství československého nebo francouzského, podle státu nového pracovního místa, pokud:

1. vykonávali v tomto státě činnost zakládající pojistnou povinnost;
2. splňují podmínky předepsané pro požívání těchto dávek zákonodárstvím státu jejich nového pracovního místa s

přihlédnutím k dobám pojištění získaným postupně v obou těchto státech.

Čl.8

(1) Osoby, kterým byl vyměřen důchod podle této úmluvy na podkladě součtu dob pojištění, mají nárok na věcné dávky pojištění pro případ nemoci a mateřství, jestliže splňují podmínky stanovené zákonodárstvím státu, v němž bydlí; náklady těchto dávek hradí nositelé sociální bezpečnosti státu, v němž tyto osoby bydlí.

(2) Osoby, kterým byl vyměřen důchod podle právních předpisů jednoho státu a které bydlí na území druhého státu, mají nárok na věcné dávky pojištění pro případ nemoci a mateřství za podmínek stanovených právními předpisy státu svého bydliště a na účet institucí tohoto státu.

Čl.8a

Důchodci výše uvedení v článku 8 mají nárok na pohřebné, splňují-li podmínky stanovené právními předpisy státu svého bydliště; tyto dávky jdou k tíži instituci sociální bezpečnosti státu jejich bydliště.

ODDÍL 2.

Invalidní pojištění.

Čl.9

§ 1

U československých nebo francouzských státních příslušníků, kteří byli pojištění postupně nebo střídavě v obou smluvních státech v jedné či více soustavách invalidního pojištění, sčítají se doby pojištění získané v těchto soustavách nebo doby uznané v těchto soustavách za rovnocenné dobám pojištění za podmínky, že se tyto doby nekryjí, a to jak pro nárok na dávky peněžité nebo věcné, tak i pro zachování nebo opětné nabytí tohoto nároku.

§ 2

Peněžité dávky invalidního pojištění vyměřují se podle předpisů zákonodárství, které platilo pro pojištěnce v okamžiku přerušení zaměstnání, po kterém následovala invalidita, a poskytuje je nositel příslušný podle tohoto zákonodárství.

§ 3

Jestliže však v době přerušení zaměstnání, po kterém následovala invalidita,

nebyl invalida, dříve pojištěný v soustavě invalidního pojištění ve druhém státě, podroben sociálnímu pojištění alespoň jeden rok, počítáno od jeho posledního příchodu na území státu, kde došlo k přerušení zaměstnání, obdrží od příslušného nositele pojištění druhého státu peněžité dávky podle právních předpisů tohoto státu, pokud splňuje jejich podmínky s přihlédnutím k součtu dob pojištění. Toto ustanovení neplatí, nastala-li invalidita následkem úrazu.

Čl.10

Jestliže po zastavení invalidního důchodu nabude pojištěnec znovu nárok, bude nové dávky poskytovat nositel, který poskytoval důchod původně přiznaný.

Jestliže po odnětí invalidního důchodu stav pojištěnce odůvodňuje přiznání nového invalidního důchodu, je tento důchod vyplácen podle shora uvedených předpisů článku 9.

Čl.11

Invalidní důchod se přemění - pokud je toho třeba - ve starobní důchod ve chvíli, kdy budou splněny podmínky, předepsané zákonodárstvím jednoho z obou států, podílejících se na úhradě starobního důchodu. V tomto případě se použije ustanovení oddílu 3.

Čl.12

Nejvyšší správní úřady smluvních států upraví vzájemnou dohodou způsob lékařské a administrativní kontroly invalidů.

ODDÍL 3.

Starobní pojištění a pojištění pozůstalých (důchody).

Čl.13

§ 1

U československých nebo francouzských státních příslušníků, kteří byli postupně nebo střídavě pojištění v obou Smluvních státech v jedné či více soustavách starobního pojištění nebo pojištění pozůstalých (důchody), sečtou se doby pojištění získané v těchto soustavách nebo doby, uznané těmito soustavami za rovnocenné dobám pojištění - za podmínky, že se tyto doby nekryjí - a to jak pro získání nároku na dávky, tak pro zachování nebo opětné nabytí tohoto nároku.

§ 2

Jestliže zákonodárství jednoho ze Smluvních států stanoví pro přiznání určitých zvýhodněných dávek podmínku, aby doby byly získány v povolání, podléhajícím zvláštní pojistné soustavě, sečtou se pro přiznání těchto dávek jen doby, získané v příslušné zvláštní soustavě nebo ve zvláštních soustavách druhého státu. Jestliže v jednom ze Smluvních států není pro ono povolání zvláštní soustavy, sečtou se nicméně doby pojištění získané v onom povolání v jedné ze soustav uvedených v paragrafu 1 tohoto článku.

§ 3

Dávky, o něž se může pojištěnec ucházet u každého zúčastněného francouzského nebo československého nositele, určují se v zásadě tak, že výše dávek, na něž by měl pojištěnec nárok, kdyby byl býval úhrn dob uvedených v paragrafu 1 tohoto článku získán v příslušné československé nebo francouzské soustavě, se snižuje v poměru délky dob získaných v této soustavě.

§ 4

Správní ujednání stanoví podmínky pro uplatnění minimálních důchodů podle zákonných předpisů obou států, pokud jde o důchody přiznané podle tohoto článku.

Čl.14

Nesplňuje-li pojištěnec po sečtení dob uvedených v paragrafu 1 článku 13 současně podmínky předepsané zákonodárstvím obou států, má nárok na důchod v každém zákonodárství v míře, v jaké tyto podmínky splňuje.

ODDÍL 4.

Ustanovení společná pro invalidní a starobní pojištění a pojištění pozůstalých (důchody).

Čl.15

Jestliže zákonodárství jednoho ze smluvních států váže přiznání určitých dávek na podmínku bydliště, nelze tyto dávky odpírat československým nebo francouzským státním příslušníkům, bydlí-li v jednom z obou smluvních států.

Čl.16

Při používání paragrafů 3 a 4 článku 13 přihlíží se jen k dobám pojištění platným v soustavě, v které byly získány, a jejichž délka je nejméně jeden rok jak v Československu, tak ve Francii.

Čl.17

Jestliže podle zákonodárství jednoho ze států se dávky vyměřují na podkladě průměrného výdělku za celou dobu pojištění nebo za část této doby, určí se průměrný výdělek sloužící za podklad pro výpočet dávek hrazených tímto státem dohodou mezi nejvyššími správními úřady smluvních států, kromě případu, kdy část doby, rozhodná pro stanovení průměrného výdělku, byla získána zcela v soustavě tohoto státu.

Čl.18

Nechť je bydliště oprávněného v Československu nebo ve Francii, řídí se složky důchodu vypláceného podle zákonodárství jednoho z obou států, pokud jde o ustanovení o výši výdělku a o konkurenci důchodu s výdělkem, zákonodárstvím, podle něhož se tyto složky důchodu vyměřují.

Při tom se nepřihlíží ke složkám důchodů poskytovaným podle soustavy druhého zákonodárství.

Podrobnosti o provádění tohoto článku budou stanoveny správní dohodou.

ODDÍL 5.

Pracovní úrazy a nemoci z povolání.

Čl.19

Proti státním příslušníkům jednoho ze smluvních států nelze použít ustanovení obsažených v zákonodárství druhého státu, která se týkají pracovních úrazů a nemocí z povolání a omezují nároky cizinců nebo je ruší v důsledku jejich bydliště.

Čl.19a

Pro zjištění stupně pracovní neschopnosti v případech po sobě následujících pracovních úrazů, budou předchozí pracovní úrazy, jejichž odškodnění spadá nebo spadalo pod zákonné předpisy druhého Smluvního státu, posuzovány stejným způsobem jako úrazy podle zákonných předpisů, kterým poškozený podléhá.

Čl.20

Zvýšení nebo přídavky poskytované k důchodům po pracovních úrazech podle zákonodárství platných v každém z obou smluvních států poskytují se nadále osobám, o nichž jedná článek 19, které přeloží své bydliště z jednoho státu do druhého.

Čl.21

Jestliže zaměstnanec, kterému se dostalo odškodnění za nemoc z povolání v jednom ze smluvních států, bude uplatňovat pro nemoc téhož druhu nároky na odškodnění s hlediska zákonodárství svého nového pracovního místa v druhém státě, musí hlásiti příslušnému nositeli druhého státu dávky a přídavky, které před tím pobíral za tutéž nemoc.

Nositel poskytující nové dávky a přídavky přihlédne k dávkám dřívějším, jako kdyby je byl poskytoval sám.

ČÁST III.

Obecná a různá ustanovení.

ODDÍL 1.

Vzájemná správní pomoc.

Čl.22

Úřady jakož i nositelé sociální bezpečnosti obou smluvních států poskytnou si navzájem služby a pomoc ve stejné míře, jako kdyby šlo o provádění jejich vlastních soustav sociální bezpečnosti.

Čl.23

§ 1

Dobrodiní osvobození od poplatků registračních, kancelářských, kolkových a konsulárních podle zákonodárství jednoho ze smluvních států platné pro listiny, které se předkládají správním úřadům nebo nositelům sociální bezpečnosti tohoto státu, rozšiřuje se na obdobné listiny, které budou předkládány při provádění této úmluvy správním úřadům nebo nositelům sociální bezpečnosti druhého státu.

§ 2

Veškeré spisy, doklady a listiny, které budou předkládány při provádění této úmluvy, jsou osvobozeny od legalisačního visa diplomatických a konsulárních úřadů.

Čl.24

Sdělení, zasílaná při provádění této úmluvy účastníky jejich výhod nositelům, úřadům a

soudům jednoho ze smluvních států příslušným v oboru sociální bezpečnosti, vyhotovují se v úřední řeči jednoho či druhého státu.

Čl.25

Odvolání, která se mají podati ve stanovené lhůtě u úřadu nebo nositele jednoho ze smluvních států, příslušného přijímatí odvolání v oboru sociální bezpečnosti, se považují za řádně podaná, jsou-li podána v téže lhůtě u příslušného úřadu nebo nositele druhého státu. V tom případě je tento poslední úřad nebo nositel povinen postoupiti odvolání neprodleně příslušnému místu.

Čl.26

§ 1

Nejvyšší správní úřady smluvních států vydají podrobné směrnice pro provádění této úmluvy nebo dodatkových dohod, které tato úmluva předvídá, pokud by tyto směrnice vyžadovaly vzájemnou dohodu.

Tytéž správní úřady si sdělí včas změny, k nimž dojde v zákonodárství nebo v správních opatřeních jejich států, pokud se tyto změny a tato opatření budou týkati soustav vyjmenovaných v článku 2.

§ 2

Příslušné úřady nebo služebny každého ze smluvních států si sdělí ostatní opatření, která budou učiněna při provádění této úmluvy v jejich státě.

Čl.27

Za nejvyšší správní úřady ve smyslu této úmluvy se v každém ze smluvních států považují ministři - každý pokud se jeho týká - do jejichž kompetence patří soustavy uvedené v článku 2.

ODDÍL 2.

Různá ustanovení.

Čl.28

Povinní plátcí sociálních dávek podle této Úmluvy se zprošťují svého závazku platbou ve měně svého státu. Převody částek odpovídajících dávkám dlužným z jedné a z druhé strany se provádějí podle ustanovení Platební dohody platné v době převodu mezi Smluvními státy. Kurs přepočtu je dán oficiální paritou obou měn.

V případě, že by byla v jednom či v druhém ze smluvních států vydána ustanovení, jež by omezovala devisový obchod, budou učiněna po dohodě mezi oběma vládami ihned opatření, aby byly zajištěny převody částek dlužných s jedné i druhé strany podle ustanovení této úmluvy.

Čl.29

Touto úmluvou nejsou dotčeny předpisy soustav uvedených v článku 2 o podmínkách účasti pojištěnců na volbách, které se konají při provádění sociální bezpečnosti.

Čl.30

Formality, které vyžadují zákonné nebo prováděcí předpisy jednoho ze smluvních států pro poskytování dávek nositeli sociální bezpečnosti mimo své státní území, platí rovněž za stejných podmínek jak pro státní příslušníky tak pro osoby, jimž se poskytují tyto dávky na základě této úmluvy.

Čl.31

Opatření potřebná k provádění této úmluvy, pokud jde o různé druhy sociální bezpečnosti v soustavách uvedených v článku 2, budou předmětem jedné či více dodatkových dohod. Tyto dohody budou se moci týkat buď celého území smluvních států nebo jen části tohoto území.

Dodatkové dohody, k nimž dojde na základě ustanovení této úmluvy, upraví zejména poměry zaměstnanců v dolech.

Čl.32

§ 1

Všechny nesnáze při provádění této úmluvy budou odstraněny vzájemnou dohodou nejvyšších správních úřadů smluvních států.

§ 2

Kdyby nebylo možno takto dospěti k řešení, dlužno urovnati spor rozhodčím řízením organisovaným dohodou obou vlád. Rozhodčí orgán je povinen rozhodnouti spor podle základních zásad a v duchu této úmluvy.

Čl.33

§ 1

Tato úmluva bude ratifikována a ratifikační listiny budou vyměněny v Praze co nejdříve.

§ 2

Úmluva nabývá účinnosti prvního dne měsíce, který bude následovati po výměně ratifikačních listin.

§ 3

Dny, kdy nabudou účinnosti dodatkové dohody, které má na mysli článek 31, budou stanoveny v těchto dohodách.

§ 4

Dávky, jejichž poskytování bylo zastaveno použitím ustanovení platných v jednom ze smluvních států proto, že oprávněný má bydliště v cizině, budou poskytovány od prvního dne měsíce, který následuje po dni, kdy tato úmluva nabude účinnosti. Dávky, které z téhož důvodu nemohly býti zúčastněným přiznány, budou vyměřeny a poskytovány počínajíc tímž dnem.

Tohoto paragrafu se použije jen tehdy, budou-li žádosti podány ve lhůtě jednoho roku ode dne, kterým tato úmluva nabude účinnosti.

§ 5

Dodatkové dohody, jež má na mysli článek 31, stanoví podmínky a způsob revidování nároků dříve vyměřených jakož i nároků, které byly obnoveny nebo vyměřeny podle předešlého paragrafu za tím účelem, aby se jejich vyměření uvedlo v soulad s ustanoveními této úmluvy nebo zmíněných dohod. Byly-li nároky dříve vyměřené vyrovnány jejich kapitalisovanou hodnotou, není důvodu k revisi.

Čl.34

§ 1

Tato úmluva se uzavírá na dobu jednoho roku. Bude mlčky obnovována rok od roku, nedojde-li k jejímu vypovězení, které dlužno sděliti 3 měsíce před uplynutím lhůty.

§ 2

V případě výpovědi zůstanou ustanovení této úmluvy a dodatkových dohod, které má na mysli článek 31, v platnosti pro získané nároky, bez ohledu na omezovací ustanovení, která by zúčastněné soustavy obsahovaly pro případ pojištěncova pobytu v cizině.

§ 3

Pokud jde o částky z dob pojištění získaných přede dnem, jímž tato úmluva pozbude platnosti, zůstanou ustanovení této úmluvy v platnosti za podmínky, které bude nutno stanovit dodatečnými dohodami.

Čl.35

Dnem, jímž tato úmluva nabude účinnosti, se ruší všechny předpisy, které jí odporují, zejména:

1. článek 3 úmluvy mezi Československem a Francií o vystěhovalectví a přistěhovalectví ze dne 20. března 1920, 2. prozatímní úmluva o sociálním

pojištění mezi Československem a Francií ze dne 7. května 1945.

Na potvrzení toho příslušní zmocněnci podepsali tuto úmluvu a připojili své pečeti.

Vyhotoveno ve dvou stejnopisech v Paříži, dne 20. března 1920.

Dr. V. CLEMENTIS v. r. L. S.

Dr. AD. HOFFMEISTER v. r. L. S.

SCHUMAN v. r. L. S.

DANIEL MAYER v. r. L. S.

DODATKOVÁ DOHODA ke Všeobecné úmluvě ze dne 12. října 1948 mezi Československem a Francií o sociální bezpečnosti.

Soustava sociální bezpečnosti platná pro zaměstnance v dolech a v závodech jim na roveň postavených.

ČÁST I.

Obecná ustanovení.

Čl.1

Tato dohoda upravuje předpisy platné pro československé nebo francouzské státní příslušníky, kteří pracují nebo pracovali v dolech nebo v podnicích jim na roveň postavených v jednom nebo druhém státě, jakož i pro jejich oprávněné rodinné příslušníky.

Čl.2

Na zaměstnance, které má na mysli článek 1, a na jejich oprávněné rodinné příslušníky se vztahují ustanovení všeobecné úmluvy z 12. října 1948 s výjimkou oddílů 2 a 3, části II., týkajících se pojištění pro případ stáří, invalidity a úmrtí (důchodů).

ČÁST II.

Pojištění pro případ stáří, invalidity a úmrtí (důchodů).

ODDÍL I.

Společná ustanovení.

Čl.3

§ 1

U zaměstnanců, kteří byli postupně nebo střídavě zaměstnáni v dolech v jednom nebo druhém ze smluvních států, sčítají se doby práce v dolech v jednom nebo druhém státě a doby uznané podle zákonodárství každého z obou států za rovnocenné dobám této práce, a to jak pro nárok na dávky pojištění pro případ stáří, invalidity a úmrtí (důchodů), tak pro zachování nebo opětné nabytí tohoto nároku.

§ 2

Doby práce považované za práci pod zemí podle platného zákonodárství o zaměstnancích v dolech v jednom ze smluvních států se považují za doby práce pod zemí s hlediska zákonodárství druhého státu.

Čl.4

Ke každé době uznané za rovnocennou době pojištění podle předpisů zákonodárství jednoho i druhého státu přihlíží jen nositel toho státu, kde pojištěnec pracoval naposledy v dole před dobou, o kterou jde.

Jestliže pojištěnec nepracoval v dole před touto dobou, přihlíží k této době jen nositel v tom státě, ve kterém zaměstnanec pracoval v dolech poprvé.

Čl.5

Každý nositel rozhodne podle vlastního zákonodárství a s přihlédnutím k úhrnu dob pojištění bez ohledu na to, ve kterém ze smluvních států byly získány, zda pojištěnec splňuje podmínky potřebné k tomu, aby měl nárok na dávku podle tohoto zákonodárství.

Příslušný nositel stanoví výši peněžité dávky, na kterou by pojištěnec měl nárok, kdyby všechny sečtené doby pojištění byly získány výlučně podle jeho vlastního zákonodárství, a sníží tuto výši v poměru délky dob získaných podle tohoto zákonodárství.

Nositeli nepřipadne však k tíži žádná dávka, jestliže doby získané podle zákonodárství pro něj platného nedosahují v celku jednoho roku; do této minimální doby jednoho roku se započítávají jak dny skutečného výkonu práce, tak dny postavené tímto zákonodárstvím na roven skutečnému výkonu práce.

Správní ujednání stanoví podrobnosti o použití zákonných předpisů obou států o minimálních důchodech na důchody, vyměřované podle tohoto článku.

Čl.6

Jestliže po sečtení dob pojištění pojištěnec nesplňuje současně podmínky vyžadované zákonodárstvími obou států, má nárok na dávku v každém zákonodárství v míře, v jaké splňuje tyto podmínky.

Čl.7

Jestliže některá skupina zaměstnanců podléhá zvláštnímu zákonodárství o zaměstnancích v dolech pouze v jednom ze smluvních států, přihlédne příslušný nositel pojištění v každém z obou států k úhrnu dob pojištění, získaných v této skupině v Československu a ve Francii.

Každý nositel použije článku 3 až 6 pro výpočet dávek, které poskytuje.

ODDÍL II. Starobní pojištění.

Čl.8

Zvláštní přídavek a kumulovatelný příspěvek na účet Francie se vypočítají podle ustanovení článků 3 až 5 oddílu I této části tak, že se přihlédne k dobám práce v obou státech jak pod zemí tak na povrchu v poměru k počtu pracovních let strávených v dolech ve Francii.

Zvláštní přídavek a kumulovatelný příspěvek se poskytují jen osobám, které pracují ve francouzských dolech.

ODDÍL III. Invalidní pojištění.

Čl.9

Pro uplatnění nároku na invalidní důchod je dobou, po kterou účastníkovi náleží nemocenské poskytované podle předpisu o nemocenském pojištění před vyměřením jeho důchodu, vždy doba stanovená zákonnými předpisy státu, v němž pracoval v době, kdy došlo k přerušení zaměstnání, po němž následovala invalidita.

Čl.10

Důchod při hornické invaliditě, zavedený pro pracovníky v dolech, lze přiznat jen pojištěncům, kteří pracovali v dolech v době, kdy došlo k přerušení zaměstnání, po němž následovala invalidita, a kteří až do vyměření tohoto důchodu měli své bydliště ve státě povinném poskytovat dávky.

Důchod se přestane poskytovat důchodci, který začne znovu pracovat mimo území tohoto státu.

Čl.11

Nesplňuje-li pojištěnec podmínky stanovené pro přiznání invalidního důchodu v žádném ze zákonodárství obou států o pracujících v dolech, použije se ustanovení článku 9 všeobecné úmluvy.

Čl.12

Byl-li účastník v době, kdy došlo k přerušení zaměstnání, po němž následovala invalidita, zaměstnán v jiném státě než ve státě, v němž má své sídlo nositel povinný

poskytovat dávky, přihlíží se při stanovení výše invalidního důchodu k výdělku poskytovanému pracovníkům oné skupiny povolání, k níž účastník v té době patřil, ve státě, v němž má své sídlo nositel povinný poskytovat dávky.

Čl.13

Nejvyšší správní úřady obou smluvních států stanoví vzájemnou dohodou způsob lékařské a administrativní kontroly invalidů.

Čl.14

Jestliže po zastavení výplaty invalidního důchodu vznikne pojištěnci nárok nový, obnoví výplatu dávek nositel, který byl povinný poskytovat důchod původně přiznaný.

Jestliže po zastavení výplaty invalidního důchodu pojištěncův stav bude odůvodňovat přiznání nového invalidního důchodu, vyměří se tento nový důchod podle ustanovení článku 9 Dodatkové dohody.

Ustanovení tohoto článku neplatí pro důchody při invaliditě z povolání.

Čl.15

Důchod invalidní se přemění, pokud je toho třeba, ve starobní důchod ve chvíli, kdy budou splněny podmínky, předepsané zákonodárstvím jednoho z obou států podílejících se na úhradě starobního důchodu.

ODDÍL IV.

Pojištění pro případ úmrtí (důchodů).

Čl.16

Ustanovení článků 3 až 7 platí pro různé druhy vdovských důchodů.

Čl.17

Odchylkou od ustanovení článku 5 této dohody poskytuje sirotčí dávky výlučně nositel v tom státě, ve kterém pojištěnec naposledy pracoval v dolech.

ODDÍL V. Přidávky na děti.

Čl.18

Odchylkou od ustanovení článku 5 poskytují se přidávky pro děti podle zvláštního francouzského zákonodárství o zaměstnancích v dolech za podmínek stanovených tímto zákonodárstvím poživatelům starobních důchodů nebo jejich vdovám.

ODDÍL VI.

Příděly uhlí a příbytečné.

Čl.19

O poskytování přídělů uhlí a příbytečného nebo přidavků na místo nich poskytovaných dohodnou se nejvyšší správní úřady obou států.

ODDÍL VII.

Různá ustanovení.

Čl.20

§ 1

Žádosti o peněžité dávky podle ustanovení této dohody musí být podány k jednomu z nositelů, u nichž byl pojištěnec pojištěn.

§ 2

U všech nositelů uvedených v paragrafu 1 jest označiti žádosti dnem dojití k jednomu z těchto nositelů.

§ 3

K žádostem musí býti připojeny doklady a průkazní listiny předepsané zákonodárstvími různých pojišťovacích soustav, v nichž byl pojištěnec pojištěn.

§ 4

Nositelům pojištění uvedeným v paragrafu 1 a 2 jsou postaveny na roveň všechny úřady, které podle zákonných ustanovení pro ně platných jsou příslušné pro přijímání těchto žádostí.

Čl.21

Národní autonomní pokladna hornické sociální bezpečnosti v Paříži a Ústřední národní pojišťovna v Praze si poskytnou

pomoc a služby při provádění této dohody a budou za tím účelem v přímém písemném styku.

Čl.22

Tato dohoda bude ratifikována a ratifikační listiny budou co nejdříve vyměněny.

Nabude účinnosti týmž dnem jako všeobecná úmluva o sociální bezpečnosti.

Čl.23

Tato dohoda se uzavírá na dobu jednoho roku. Bude mlčky obnovována rok od roku,

ZVLÁŠTNÍ PROTOKOL.

Vysoké smluvní strany se shodly na těchto ustanoveních:

a) přídavek starým zaměstnancům bude za podmínek stanovených pro francouzské zaměstnance francouzským zákonodárstvím o starých zaměstnancích přiznán všem starým zaměstnancům československým, kteří nemají dostatečného příjmu, pokud v den podání žádosti budou mít aspoň 15 let nepřetržité bydliště ve Francii.

Přídavek starým zaměstnancům přiznaný za podmínek uvedených v tomto paragrafu přestane se poskytovat živatelem československé státní příslušnosti, kteří opustí francouzské území;

b) sociální důchod bude za podmínek československého zákonodárství platných pro československé státní příslušníky přiznán všem francouzským státním příslušníkům, kteří v den podání žádosti budou mít aspoň 15 let nepřetržité bydliště v Československu.

Sociální důchod přiznaný za podmínek uvedených v tomto paragrafu přestane se poskytovat živatelem francouzské státní příslušnosti, kteří opustí československé území.

Tato ustanovení nabudou účinnosti dnem, jímž vstoupí v účinnost všeobecná úmluva.

pokud nebude vypověděna jednou z vlád oznámením druhé vládě 3 měsíce před uplynutím lhůty.

Vyhotoveno ve dvou stejnopisech v Paříži dne 12. října 1948.

Dr. V. CLEMENTIS v. r. L. S.
Dr. ADOLF HOFFMEISTER v. r. L. S.

SCHUMAN v. r. L. S.
DANIEL MAYER v. r. L. S.

Vyhotoveno ve dvou stejnopisech v Paříži dne 12. října 1948.

Dr. V. CLEMENTIS v. r.
Dr. ADOLF HOFFMEISTER v. r.

SCHUMAN v. r.
DANIEL MAYER v. r.

ZÁVĚREČNÝ PROTOKOL.

Při podepsání všeobecné úmluvy o sociální bezpečnosti mezi Československem a Francií shodly se vysoké smluvní strany na tomto prohlášení:

1. Pro nápad a vyměření nároků v soustavách pojištění pro případ stáří, invalidity nebo úmrtí (důchodů) jest dobami uznanými za rovnocenné dobám pojištění rozuměti doby uznané za ně vnitřním zákonodárstvím každého z obou smluvních států, s výjimkou všech dob získaných ve třetím státě, s nímž byla sjednána vzájemnostní úmluva;
2. rodinné přídavky se v souhlase s platným zákonodárstvím každého z obou smluvních států neposkytují osobám zaměstnaným v jednom ze smluvních států, jejichž děti bydlí ve druhém smluvním státě nebo ve státě třetím;
3. poskytování dávek přiznaných podle zvláštního zákonodárství pro zaměstnance v dolech československým státním příslušníkům nebo jejich oprávněným rodinným příslušníkům, kteří bydleli ve Francii v okamžiku vyměření těchto dávek, jež bylo zastaveno ode dne, kdy přesídlili do Československa, bude obnoveno počínajíc 1. červnem 1945.

Vyhotoveno ve dvou stejnopisech v Paříži
dne 12. října 1948.

Dr. VLADIMÍR CLEMENTIS v. r.
ADOLF HOFFMEISTER v. r.

SCHUMAN v. r.
DANIEL MAYER v. r.

PROZKOUMAVŠE TUTO ÚMLUVU S
DODATKOVOU DOHODOU, ZVLÁŠTNÍM
A ZÁVĚREČNÝM PROTOKOLEM
SCHVALUJEME A POTVRZUJEME JE.

TOMU NA SVĚDOMÍ JSME TENTO
LIST PODEPSALI A K NĚMU PEČEŤ
REPUBLIKY
ČESKOSLOVENSKÉ PŘITISKNOUTI
DALI.

NA HRADĚ PRAŽSKÉM DNE 15.
ÚNORA LÉTA TISÍCIHO DEVÍTISTÉHO
ČTYŘICÁTÉHO DEVÁTÉHO.

PRESIDENT REPUBLIKY
ČESKOSLOVENSKÉ:
GOTTWALD v. r.

MINISTR ZAHRANIČNÍCH
VĚCÍ:
Dr. V. CLEMENTIS v. r.

Příloha 1

PROTOKOL

o doplňkovém přídatku podle francouzského zákona z 30. června 1956 v platném znění

Vláda československá a vláda francouzská,

berouce v úvahu, že doplňkový přídatok, zavedený ve Francii zákonem z 30. června 1956 v platném znění, je dávkou, která je poskytována bez placení jakýchkoliv příspěvků zúčastněných osob osobám starým bez dostatečných prostředků, a že tato dávka je poskytována podle zvláštních předpisů;

berouce v úvahu výši starobních dávek, které v Československu požívají zaměstnanci, francouzští státní příslušníci;

berouce v úvahu, že zákon z 2. srpna 1957 rozšířil poskytování tohoto přídatku na poživitele doživotních dávek invalidního pojištění;

dohodly se na následujícím:

1. Českoslovenští státní příslušníci, kteří jsou příjemci starobního nebo invalidního důchodu podle francouzské soustavy pro zaměstnance v rámci právních předpisů uvedených v článku 2, § 1 bod 1 Všeobecné úmluvy z 12. října 1948 nebo právních předpisů o přídatku pro staré zaměstnance uvedených v Protokolu podepsaném téhož dne, mají nárok na doplňkový přídatok za podmínek stanovených pro francouzské státní příslušníky zákonem z 30. června 1956 v platném znění se zřetelem k pozdějším předpisům.

2. Doplňkový přídatok uvedený v předešlém odstavci přestane být poskytován československým státním příslušníkům,

kteří se vystěhují z území metropolitní Francie.

3. Za účelem provedení předpisů o příjmech, obsažených v zákoně z 30. června 1956 v platném znění, poskytnou příslušné československé úřady francouzským institucím a úřadům, které poskytují doplňkový přídatok, svou pomoc pokud se týče:

a) provádění šetření o příjmech, které má žadatel v Československu, zejména o doživotních dávkách poskytovaných podle československé soustavy sociálního zabezpečení, a provedou v důsledku toho veškeré šetření a zjištění za podmínek předepsaných v tomto směru

československými právními předpisy sociálního zabezpečení;

b) ocenění majetku, který v Československu vlastní;

c) donucení, v případě potřeby, osob bydlících v Československu, které jsou povinny poskytovat výživu žadatelům, o něž se jedná.

Žádosti podané za tím účelem francouzskými institucemi a úřady budou zaslány ústřednímu orgánu označenému československou vládou.

4. Smluvní strany si oznámí navzájem schválení tohoto Protokolu podle svých ústavních předpisů; Protokol vstoupí v platnost prvního dne měsíce následujícího po dni posledního oznámení.

5. Tento Protokol je uzavřen na dobu jednoho roku od nabytí platnosti. Bude mlčky obnoven z roku na rok, ledaže by byl vypovězen tři měsíce před uplynutím lhůty.

Dáno v Paříži dne 17. října 1967 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:

Dr. V. Pithart v.r.

Za vládu

Francouzské republiky:

Gilbert de Chambrun v.r.

Příloha 2 PROTOKOL

o soustavě sociálního pojištění, která bude použita na československé studenty ve Francii a na francouzské studenty v Československé socialistické republice

Vláda Československé socialistické republiky a

vláda Francouzské republiky

usilující o spolupráci v kulturní oblasti a o zajištění sociální ochrany příslušníků obou států studujících na území druhého státu se rozhodly přijmout tato opatření:

Čl.1

Francouzská soustava sociálního zabezpečení studentů, obsažená v knize VI. oddíl 1. Kodexu sociálního zabezpečení je použitelná za týchž podmínek jako na studenty francouzské také na československé studenty studující ve Francii, kteří nejsou v této zemi ani sociálně pojištěni, ani nejsou rodinnými příslušníky pojištěnce.

Čl.2

Československá soustava sociálního zabezpečení je použitelná za týchž podmínek jako na studenty československé také na studenty francouzské studující v Československu.

Čl.3

Smluvní strany si navzájem oznámí, že byla splněna ústavní opatření nutná, aby

tento Protokol nabyl účinnosti. Protokol nabude účinnosti prvního dne měsíce následujícího po datu posledního oznámení.

Čl.4

Tento Protokol je uzavřen na dobu jednoho roku od nabytí platnosti. Bude mlčky obnoven z roku na rok, ledaže by byl vypovězen tři měsíce před uplynutím lhůty.

Bude-li tento Protokol vypovězen, zůstanou jeho ustanovení v platnosti pro získané nároky bez ohledu na omezující ustanovení, která by zavedly soustavy sociálního zabezpečení pro pobyt pojištěnce v cizině.

Sepsáno v Paříži dne 17. října 1967 ve dvou vyhotoveních, každé v jazyce českém a francouzském, přičemž obě znění mají stejnou platnost.

Za vládu
Československé socialistické republiky:
Dr. V. Pithart v.r.

Za vládu
Francouzské republiky:
Gilbert de Chambrun v.r.